Poslovni broj: Pn-101/2024-201

Republika Hrvatska
Općinski sud u Pazinu
Stalna služba u Poreču-Parenzo
Turistička 2, 52440 Poreč-Parenzo

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Pazinu, Stalna služba u Poreču-Parenzo po sucu toga suda Vlatki Markuš, u pravnoj stvari tužitelja Danila Kovačića, OIB: 87535321511, iz Slovenije, Komen, Tomačevica 11, zastupanog po punomoćnici Ani Holjar, odvjetnici u Rijeci, protiv tuženika Ivana Milanovića, OIB 94835430223, iz Umaga, Ernesta Miloša 2 A, zastupanog po punomoćniku Davoru Štorgi, odvjetniku u Puli, radi naknade štete, nakon javne glavne rasprave zaključene dana 14. listopada 2026. u prisutnosti tužitelja, tuženika i njegovog punomoćnika, 27. studenog 2026.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:
„Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati 70.011,28 eura (slovima: sedamdeset tisuća jedanaest eura i dvadeset osam centa) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po eskontnoj stopi HNB uvećanoj za 8 postotnih poena počevši od 27. lipnja 2009. do isplate.“

II Nalaže se tužitelju da naknadi tuženiku parnični trošak ovog postupka u iznosu od 12.807,11 eura (dvanaest tisuća osamsto sedam eura i jedanaest centi) u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je između poduzeća FLAMMA d.o.o. kao kupca i POTENTIA d.o.o. 28. prosinca 2007. kao prodavatelja sklopljen ugovor o kupoprodaji nekretnina (u zk. ul. 2988 k.o. Gruž) za cijenu 10.550.000,00 kn; da je poreznim rješenjem od 06. svibnja 2008. koje je postalo pravomoćno i konačno 07. lipnja 2008. po navedenom ugovoru razrezan porez na promet nekretnina u iznosu 527.500,00 kn; da je taj iznos FLAMMA d.o.o. uplatio u korist državnog proračuna 23. svibnja 2008.; da su prethodno opisani kupoprodajni ugovor ugovorne strane sporazumno raskinule ugovorom od 26. siječnja 2009.; da je FLAMMA d.o.o. zbog raskida ugovora stekla pravo da unutar zakonskog roka inicira obnovu poreznog postupka i ishodi povrat plaćenog poreza na promet nekretnina, budući da na nekretninama koje su bile predmet kupoprodaje nije bio proveden zemljišnoknjižni prijenos prava vlasništva; da

je za sastavljanje isprava i obavljanje svih ostalih pravnih radnji vezanih za predmetnu kupoprodaju nekretnina tužitelj (FLAMMA d.o.o.) angažirao tuženika; da ga je nakon opisanog raskida ugovora ovlastio i za zastupanje u postupku radi povrata poreza; da je tuženik bez razloga propustio u propisanom roku koji je istekao 07. lipnja 2009. u ime tužitelja (FLAMMA d.o.o.) pokrenuti odgovarajući postupak pred Ministarstvom financija- Poreznom upravom, nego je to učinio tek u travnju 2010.; da je zahtjev tužitelja (FLAMMA d.o.o.) za povrat poreza na promet nekretnina zbog toga pravomoćno odbijen odnosno uslijed grube nepažnje tuženika tužitelj (FLAMMA d.o.o.) nije ostvario pripadajuće pravo na povrat poreza, čime je pretrpio štetu u iznosu 527.500,00 kn; da je tuženik netočno prezentirao tužitelju (FLAMMA d.o.o.) da predmet nije riješen zbog odugovlačenja i nepravilnosti u postupanju poreznih tijela te ga je uvjeravao da je potrebno pokrenuti parnični postupak protiv Republike Hrvatske u kojem bi ostvario povrat poreza; da je tužitelj (FLAMMA d.o.o.) imao povjerenja u tuženika i nije sumnjao u njegovu kompetenciju te je prihvatio dano objašnjenje; da ga tuženik nije odmah obavijestio o primitku odluke o parnici pokrenutoj pred Trgovačkim sudom u Splitu posl. br. P-534/11 te se tužitelj (FLAMMA d.o.o.) nedavno odlučio osobno informirati o predmetu i došao je do saznanja da mu je isključivo zbog opisanog propusta u radu tuženika kao njegovog punomoćnika onemogućena refundacija poreza na promet nekretnina te da utuženje Republike Hrvatske radi isplate spornog iznosa nema nikakve osnove niti izgleda za uspjeh; da je tuženik u obavljanju odvjetništva dužan postupati s povećanom odnosno profesionalnom pažnjom i s obzirom na opisane okolnosti nedvojbeno je postojanje odštetne odgovornosti tuženika. Radi navedenog predložio je da sud donese presudu kojom bi naložio tuženiku isplatu iznosa od 527.500,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 27. lipnja 2009. do isplate po stopi iz čl.29.st.2. ZOO-a.

U vezi tužitelja valja istači da je kao prvotni tužitelj bilo naznačeno poduzeće FLAMMA d.o.o., Savudrija. Nakon što je nad tim poduzećem otvoren stečaj u sudskom registru upisana je Stečajna masa trgovačkog društva FLAMMA d.o.o. u stečaju. Nakon toga u stečajnom postupku Danilo Kovačić otkupio je imovinu stečajne mase FLAMMA d.o.o., te je on postao univerzalni pravni slijednik tužitelja, odnosno novi tužitelj (475-481).

2. Tuženik je odgovorio na tužbu navodeći: da je 26. siječnja 2009. u njegov ured pristupio Danilo Kovačić predstavljajući se kao prokurist poduzeća FLAMMA d.o.o.; da mu je predočio kupoprodajni ugovor od 28. prosinca 2007. zaključen između POTENTIA d.o.o. i FLAMMA d.o.o. s upitom o mogućnosti povrata plaćenog poreza na promet nekretnina temeljem tog ugovora; da mu je tuženik tada ukazao na odredbu iz čl.22. tada važećeg Zakona o porezu na promet nekretnina te mu je ukazao da je predmetni kupoprodajni ugovor proveden u zemljišnim knjigama i da raskidom tog Ugovora ne može izvršiti povrat plaćenog poreza na promet nekretnina; da je Danilu Kovačiću u razgovoru rečeno da će se samo pokušati ishoditi povrat plaćenog poreza na promet ugovorom kojim se poništava raniji ugovor, jer da se kod poništenog ugovora može zaključivati da ugovor nije nikada sklopljen; da je u vezi s tim 26. siječnja 2009. sastavljen ugovor kojim se poništava kupoprodajni ugovor od 28. prosinca 2007. te je tada Danilo Kovačić jasno rekao da je kupoprodajni ugovor proveden u zemljišnim knjigama, slijedom čega je sastavljen čl.3. Ugovora kojim se poništava kupoprodajni ugovor, a kojim se ugovara uspostava ranijeg zemljišnoknjižnog stanja, tj. da se na nekretninama koje su bile predmet kupoprodaje kao vlasnik ponovno upiše POTENTIA d.o.o.; da je tuženik 26. siječnja 2009. nakon sastavljanja Danilu Kovačiću predao ugovor kojim se poništava kupoprodajni ugovor od 28. prosinca 2007. te da tada

nikakvu radnju u vezi s tim ugovorom Danilo Kovačić nije tražio da izvrši tuženik; da je početkom 2010. Danilo Kovačić pristupio u ured tuženika i istome predao porezno rješenje od 06. svibnja 2008. (Klasa UP/I-410-20/2008-001/00411), te je tada zatražio da se po tom poreznom rješenju zatraži povrat plaćenog poreza, što je i učinjeno podneskom od 14. siječnja 2010.; da je krajem travnja 2010. u tuženikov ured ponovo pristupio Danilo Kovačić i predao mu porezno rješenje od 06. svibnja 2008. (Klasa UP/I-410-20/2008-001/00060) uz navod da se radi o stvarnom poreznom rješenju po kojem treba tražiti povrat poreza, a što je učinjeno podneskom od 30. travnja 2010.; da je po primitku rješenja Ministarstva financija- Porezne uprave, Područni ured Dubrovnik, Ispostava Dubrovnik, Klasa UP/I-410-20/08-01/60 od 06. srpnja 2010. sa sadržajem istog upoznao Danila Kovačiću te je po nalogu istog podnijeta žalba; da je po primitku rješenja Ministarstva financija, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, Klasa UP/II-410-20/09-01/2989 od 29. svibnja 2012. podnijeta upravna tužba Upravnom sudu u Rijeci, koji postupak je u tijeku; da je po nalogu Danila Kovačića kojem je već kod podnošenja zahtjeva za povrat ukazano na malu vjerojatnost poreznog rješenja od strane Porezne uprave, podnijeta tužba Trgovačkom sudu u Dubrovniku radi isplate 527.500,00 kn s time što je prethodno Općinskom državnom odvjetništvu u Dubrovniku podnesen zahtjev za mirno rješenje spora.

3.Prije odlučivanja o meritumu spora sud smatra da je potrebno razriješiti procesno-pravni prigovor tuženika, istaknut tijekom postupka, da je postupak valjalo prekinuti zbog stečaja tužitelja. Iz izvatka iz sudskog registra od 13. listopada 2016. (205-206), rješenja Trgovačkog suda u Pazinu od 28. lipnja 2016. (207), podataka za upis u glavnu knjigu (208), oglasa (209), rješenja Trgovačkog suda u Pazinu od 04. svibnja 2016. (210), rješenja Trgovačkog suda u Pazinu od 21. rujna 2016. (211), zahtjeva stečajnog upravitelja (212), rješenja Trgovačkog suda u Pazinu od 17. listopada 2016. (213-214), stečajne objave (215 i 216), žalbe ovdje tuženika protiv rješenje Trgovačkog suda u Pazinu od 21. rujna 2016. (218 i 219), i podneska stečajnog upravitelja (256) sud je utvrdio da je nad tužiteljem bio pokrenut stečajni postupak, međutim rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu posl.br. 4 St-931/16-18 od 21. rujna 2016 ukinuta je klauzula pravomoćnosti rješenja o otvaranju i zaključenju skraćenog stečajnog postupka, preinačeno je rješenje Trgovačkog suda od 04. svibnja 2016. na način da je skraćeni stečajni postupak nad tužiteljem obustavljen te je naloženo sudskom registru da izvrši brisanje upisa provedenih po rješenju od 04. svibnja 2016. o otvaranju i zaključenju skraćenog stečajnog postupka, čime po ocjeni ovog suda nisu bili ispunjeni zakonski uvjeti za prekidom ovog postupka zbog stečaja tužitelja, pri čemu ovaj sud nije ovlašten preispitivati pravilnost ili zakonitost navedenih odluka.

Polazeći od uvodno iznesenih činjeničnih tvrdnji stranaka i od sadržaja zahtjeva o kojem sud treba u ovoj pravnoj stvari odlučiti, sud zaključuje da je predmet ovog spora zahtjev za naknadu štete zbog neuspješnog ostvarivanja prava tužitelja na povrat plaćenog poreza na promet nekretnina u čemu je tužitelju pravnu pomoć pružio tuženik kao odvjetnik, a pri čemu tužitelj tvrdi da se odgovornost tuženika kao odvjetnika sastoji u propustu pravovremenog pokretanja odgovarajućeg postupka pred nadležnim tijelom.

Odnos tužitelja kao stranke i tuženika kao njegovog punomoćnika - odvjetnika valja promatrati kroz pravni odnos ugovora o nalogu, pa se u konkretnom slučaju radi o ugovornoj odgovornosti za štetu. Prema čl. 763. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", br. 35/2005, 41/2008, dalje: ZOO), ugovorom o nalogu obvezuje se i ovlašćuje nalogoprimac poduzimati za račun nalogodavca određene poslove.

Nalogoprimac je dužan izvršiti nalog prema primljenim uputama, s pažnjom dobrog gospodarstvenika, odnosno dobrog domaćina, ostajući u njegovim granicama i u svemu skrbiti o interesima nalogodavca i njima se rukovoditi (čl. 765. st. 1. ZOO). Kad nalogoprimac smatra da bi izvršenje naloga po dobivenim uputama bilo od štete za nalogodavca dužan je skrenuti na to njegovu pozornost i tražiti nove upute (čl.765.st.2. ZOO). Ako nalogodavac nije dao određene upute o poslu koji treba obaviti, nalogoprimac je dužan rukovodeći se interesima nalogodavca, postupiti kao dobar gospodarstvenik, odnosno dobar domaćin, a ako je nalog bez naknade kako bi u istim okolnostima postupio u vlastitoj stvari (čl. 765. st. 3. ZOO). Od dobivenog naloga i uputa nalogoprimac može odstupiti samo sa suglasnošću nalogodavca a kad mu zbog kratkoće vremena ili drugog uzroka nije moguće tražiti suglasnost nalogodavca, može odstupiti od naloga i uputa samo ako je po procjeni svih okolnosti mogao osnovano smatrati da to zahtijevaju interesi nalogodavca (čl.766. st.1. ZOO-a).
Obzirom da je tuženik nesporno bio u ugovornom odnosu s tužiteljem (FLAMMA d.o.o.) kao odvjetnik, sud smatra da savjesnost odvjetnika, kao pravnog stručnjaka koji se profesionalno bavi pružanjem pravne pomoći, u ispunjavanju svojih ugovornih obveza valja ocjenjivati primjenom čl.10.st.2. ZOO-a koji određuje da je sudionik u obveznom odnosu dužan je ispunjavanju obveze iz svoje profesionalne djelatnosti postupati s povećanom pažnjom, prema pravilima struke i običajima (pažnja dobrog stručnjaka).Odvjetnici su dužni pružati pravnu pomoć savjesno, sukladno Ustavu Republike Hrvatske, zakonima, statutu i drugim općim aktima Komore, te Kodeksu odvjetničke etike (čl.7.st.1. Zakona o odvjetništvu, Narodne novine br. 09/94, 117/08, 50/09, 75/09, 18/11, dalje: ZO). Odvjetnici imaju pravo i dužnost u granicama zakona i dobivenih ovlasti poduzimati sve što po njihovoj ocjeni može koristiti stranci kojoj pružaju pravnu pomoć (čl.7.st.2. ZO).

Među opće učinke ugovora, kako su predviđeni odredbama čl. 336. do 356. ZOO kao općim propisom, spada i pravo na popravljanje štete. S tim u vezi čl. 342. ZOO-a uređuje ispunjenje (ugovorne) obveze i posljedice neispunjenja. Vjerovnik u obveznom odnosu ovlašten je od dužnika zahtijevati ispunjenje obveze, a dužnik je dužan ispuniti je savjesno u svemu kako ona glasi (stavak 1. članka 342. ZOO), a kad dužnik ne ispuni obvezu ili zakasni s njezinim ispunjenjem, vjerovnik ima pravo zahtijevati i popravljanje štete koju je zbog toga pretrpio (stavak 2. članka 342. ZOO). Prema čl.349. ZOO-a ako odredbama odsjeka ZOO-a o učincima ugovora nije drukčije propisano, na naknadu ugovorne štete na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ZOO-a o naknadi izvanugovorne štete.

Za postojanje ugovorne odgovornosti za štetu prema citiranom st.1. i 2. čl.342. ZOO-a nužno je kumulativno ispunjenje pretpostavki koje se odnose na: (1) postojanje ugovora; (2) neispunjenje ili djelomično neispunjenje dužnikove obveze; (3) postojanje štete nanesene vjerovniku; (4) postojanje uzročne veze između (2) i (3); (5) postojanje protupravnosti odnosno izostanak neke od okolnosti iz čl.343. ZOO koje dopuštaju oslobođenje dužnika od odgovornosti.

4.Između stranaka nije sporno da je između njih zasnovan ugovorni odnos u kojem je FLAMMA d.o.o. bio klijent odnosno stranka tuženika koji je u tom ugovornom odnosu postupao u svojstvu odvjetnika. Između stranaka nadalje nije sporno da između njih nije zaključen nikakav pisani ugovor, međutim nesporno je postojanje usmeno sklopljenog ugovora o nalogu između stranaka, pri čemu sud nalazi da je između stranaka sporan sam sadržaj naloga kojega je tužitelj (FLAMMA d.o.o.) dao tuženiku, vrijeme i okolnosti pod kojima je nalog dan tuženiku, te upute koje je tužitelj (FLAMMA d.o.o.) tom prilikom dao tuženiku.

Pri tome, sud nalazi da između stranaka nije sporno:
- da je između trgovačkog društva POTENTIA d.o.o. zastupanog po direktorici Nelidi Nemec i tužitelja (FLAMMA d.o.o.) zastupanog po prokuristu Danilu Kovačiću (sada tužitelju) 28. prosinca 2007. u Umagu sklopljen Kupoprodajni ugovor (list 4 i 5), predmet kojega je 532/1188 suvlasničkih dijelova nekretnine k.č.br. zgr.79/1, zk.ul.br.2988 k.o. Gruž, s kojim je povezano vlasništvo posebnog dijela te nekretnine na poslovnim prostorijama u prizemlju zgrade za prodajnu cijenu 10.550.000,00 kn, dok je istim Ugovorom u čl.4. prodavatelj ovlastio kupca da temeljem tog ugovora kod z.k. odjela Općinskog suda u Dubrovniku može zatražiti i postići uknjižbu prava vlasništva nekretnine na svoje ime;
- da je temeljem tog ugovora Ministarstvo financija, Područni ured Dubrovnik, Ispostava Dubrovnik donijelo porezno rješenje Klasa: UP/I-410-20/2008-001/00060, Ur. broj: 513-007-19-01/2008-0003 od 06. svibnja 2008. (6 i 34), kojim je tužitelju (FLAMMA d.o.o.) utvrđen porez na promet po stopi 5% u iznosu 527.500,00 kn;
- da je tužitelj (FLAMMA d.o.o.) navedeni iznos poreza na promet nekretnina platio u korist računa navedenog u poreznom rješenju od 06. svibnja 2008., a što dodatno proizlazi i iz doznake od 23. svibnja 2008. (7) u koju je sud izvršio uvid;
- da je tuženik 26. siječnja 2009. u Umagu sastavio Ugovor kojim se poništava Kupoprodajni ugovor od 28. prosinca 2007. (8 do 11), a koji je između trgovačkog društva POTENTIA d.o.o. zastupanog po direktoru Nelidi Nemec i tužitelja (FLAMMA d.o.o.) zastupanog po prokuristu Danilu Kovačiću(sada tužitelju) zaključen odnosno na kojem su stranke ovjerile svoje potpise 20. ožujka 2009.;
- da je Ministarstvo financija, Područni ured Dubrovnik, Ispostava Dubrovnik 06. srpnja 2010. donijelo rješenje Klasa UP/I-410-20/08-01/60, Ur. broj: 513-07-19-01/10-8 (13-14 i 36) kojim je u predmetu rješavanja o zahtjevu za povrat poreza na promet nekretnina poreznom obvezniku-tužitelju (FLAMMA d.o.o.) odbilo zahtjev za povrat poreza na promet nekretnina. Sud je iz obrazloženja tog rješenja utvrdio da je nadležno porezno tijelo utvrdilo da je porezno rješenje Klasa: UP/I-410-20/08-001/60 od 06. svibnja 2008. postalo pravomoćno i konačno 07. lipnja 2008. te da je porez na promet nekretnina u iznosu 527.500,00 kn plaćen 23. svibnja 2008., a da je 03. svibnja 2010. porezni obveznik-tužitelj (FLAMMA d.o.o.) putem punomoćnika odvjetnika Ivana Milanovića iz Umaga dostavio zahtjev za povrat uplaćenog poreza zbog toga što je došlo do sporazumnog pismenog raskida Ugovora o kupoprodaji od 28. prosinca 2007. kojim je tužitelj (FLAMMA d.o.o.) stekao 532/1188 dijela prava vlasništva k.č.br. zgr.79/1 k.o. Gruž od prodavatelja POTENTIA d.o.o. te da isti nema nikakvih pravnih učinaka. Nadalje je porezno tijelo citiralo čl.22. Zakona o porezu na promet nekretnina u pogledu razloga za obnovu postupka i poništenje rješenja o razrezu poreza na promet nekretnina te u pogledu roka od jedne godine od konačnosti rješenja o utvrđivanju poreza u kojem se može podnijeti prijedlog za obnovu postupka zbog raskida ugovorne volje stranaka prije nego se obavi prijenos vlasništva u zemljišnim knjigama na novog vlasnika, te je nadalje utvrdilo da u konkretnom predmetu prijedlog za obnovu postupka nije podnesen u skladu s tim zakonskim odredbama te da stoga nije došlo do otpisa utvrđenog i plaćenog poreza na promet nekretnina;
- da je protiv rješenja Ministarstva financija, Područni ured Dubrovnik, Ispostava Dubrovnik Klasa UP/I-410-20/08-01/60 od 06. srpnja 2010. tužitelj (FLAMMA d.o.o.) zastupan po tuženiku podnio žalbu (15-16 i 38) uvidom u koju je sud utvrdio da je tužitelj (FLAMMA d.o.o.) u bitnome istaknuo: da prvostupanjsko tijelo nije provjerilo da li je po konkretnom ugovoru (Kupoprodajni ugovor od 28. prosinca 2007.) izvršen prijenos u zemljišnim knjigama; da isto tijelo nije cijenilo činjenicu da se rok iz čl.22.st.2. Zakona o porezu na promet nekretnina odnosi na raskid ugovora, a da se u

konkretnom slučaju radilo o poništenju istog, te da postoji razlika između raskida i poništenja ugovora, da zahtjev podnositelja-tužitelja (FLAMMA d.o.o.) ima značaj zahtjeva za obnovu postupka odnosno poništenja rješenja o utvrđivanju poreza na promet nekretnina kao i zahtjev za povrat plaćanja novčanog iznosa 527.500,00 kn;
- da je žalba tužitelja (FLAMMA d.o.o.) protiv rješenja Ministarstva financija, Područni ured Dubrovnik, Ispostava Dubrovnik Klasa UP/I-410-20/08-01/60 od 06. srpnja 2010. odbijena drugostupanjskim rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak Klasa UP/II-410-20/09-01/2989, Ur. broj: 513-04/12-2 od 29. svibnja 2012. (list 40-42) odbijena, dok je sud uvidom u isto rješenje utvrdio da, prema utvrđenjima tog tijela, žalitelj odnosno tužitelj (FLAMMA d.o.o.) prijedlog za obnovu postupka zbog raskida odnosno poništenja ugovora nije podnio u roku godine dana od konačnosti rješenja o utvrđivanju poreza te da to također nije učinio prije nego je obavljen prijenos u zemljišnim knjigama na novog vlasnika, što da proizlazi iz čl.3 Ugovora kojim se poništava kupoprodajni ugovor kojim je dozvoljeno da se u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Dubrovniku uspostavi ranije zemljišnoknjižno stanje prije provedbe kupoprodajnog ugovora od 28. prosinca 2007. na način da se briše uknjižba prava vlasništva s imena FLAMMA d.o.o., te da se izvrši uknjižba prava vlasništva na ime POTENTIA d.o.o. Slijedom toga, drugostupanjsko tijelo je utvrdilo da je porezno rješenje donijeto temeljem pravilno utvrđenog činjeničnog stanja i sukladno propisima te da je žalbu valjalo odbiti kao neosnovanu;
- da je tužbom od 11. siječnja 2013. (43) protiv Ministarstva financija, Samostalne službe za drugostupanjski upravni postupak tužitelj FLAMMA d.o.o. pokrenuo upravni spor radi poništenja rješenja Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak Klasa UP/II-410-20/09-01/2989, Ur. broj: 513-04/12-2 od 29. svibnja 2012. Uvidom u istu tužbu sud je utvrdio da je tužitelj (FLAMMA d.o.o.) u istoj naveo da se pobijano rješenje temelji na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju i pogrešnoj primjeni zakona jer da se u pobijanom rješenju ne radi razlika između raskida i poništenja ugovora, pri čemu je obrazložio svoj stav o pravnim učincima ništavog ugovora za razliku od ugovora koji je raskinut;
- da je povodom prethodno opisane tužbe Upravni sud u Splitu donio presudu posl.br. 6 Us I-256/13-16 od 23. srpnja 2015. (154-157) kojom je odbijen tužbeni zahtjev, dok je sud uvidom u navedenu presudu utvrdio u bitnome da su prema ocjeni tog suda, pravilna utvrđenja poreznog tijela da nisu ispunjeni uvjeti iz čl.2.st.21 Zakona o porezu na promet nekretnina jer da je tužitelj (FLAMMA d.o.o.) prijedlog za obnovu postupka podnio nakon obavljenog prijenosa u zemljišnim knjigama na novog vlasnika, a koju činjenicu tužitelj (FLAMMA d.o.o.) niti nije osporavao kao i zbog isteka roka od jedne godine od dana konačnosti rješenja o utvrđivanju poreza na promet nekretnina pa da se obnova postupka ne može tražiti, dok da prigovori tužitelja (FLAMMA d.o.o.) iz tužbe nisu osnovani niti su od utjecaja na drugačije rješavanje upravne stvari, u pogledu čega je taj sud iznio pravni stav.

Uvidom u spis Ministarstva financija, Porezne uprave, Ispostave Dubrovnik (112-139) sud je, pored nespornih činjenica koje se odnose na tijek prethodno opisanog upravnog postupka pred prvostupanjskim i drugostupanjskim poreznim tijelom, utvrdio da je dopisom od 02. siječnja 2008. s priloženim Kupoprodajnim ugovorom od 28. prosinca 2007. (list 136 do 139) javni bilježnik Željko Krajina Poreznoj upravi, Ispostavi Dubrovnik dostavio ispravu o otuđenju nekretnina te da je potom Porezna uprava, Ispostava Dubrovnik svojim dopisom od 04. travnja 2008. (135) od tužitelja (FLAMMA d.o.o.) zatražila da isti pravni posao prijavi toj Ispostavi te da je uz ugovor dužan priložiti ispunjenu poreznu prijavu (koju dostavlja u privitku) te rješenje

trgovačkog suda o registraciji društva. Sud je nadalje, uvidom u isti upravni spis utvrdio da je tuženik kao punomoćnik tužitelja (FLAMMA d.o.o.) Poreznoj upravi, Ispostava Dubrovnik dostavio podnesak od 30. travnja 2010. (35 i 124) kojim je zahtijevao povrat uplaćenog poreza na promet nekretnina u iznosu 527.500,00 kn, a kojem je priložio Ugovor od 26. siječnja 2009. kojim se poništava Kupoprodajni ugovor od 28. prosinca 2007., a na kojem su ovjereni potpisi ugovornih strana 20. ožujka 2009. (125 do 128), zatim nalog za plaćanje 527.500,00 kn na ime poreza na promet nekretnina (129) iz kojeg proizlazi da je taj porez plaćen 23. svibnja 2008. te punomoć tužitelja (FLAMMA d.o.o.) od 30. travnja 2010. (130) iz koje proizlazi da je tužitelj (FLAMMA d.o.o.) istom ovlastio tuženika za zastupanje pred Poreznom upravom, Ispostavom Dubrovnik radi povrata poreza na promet nekretnina pod posl.br. Klasa UP/I-410-20/2008-001/00411, Ur. broj 513007-19-01/2008-0002.

Sud je uvidom u ugovor o zastupanju sklopljenog 31. listopada 2007. između trgovačkog društva FLAMMA d.o.o. i Danila Kovačića (73-75) te uvidom u povijesni izvadak iz sudskog registra (83-86) utvrdio da je Danilo Kovačić bio ovlašten zastupati FLAMMA d.o.o. od trenutka sklapanja tog ugovora kao prokurist, a da je od 05. studenog 2010. direktor FLAMMA d.o.o.

Iz dopisa tuženika punomoćniku tužitelja od 25. rujna 2013. (143) proizlazi da je tim dopisom tuženik pristao na razgovor u vezi navodnog propusta za nepravovremeno podnošenje zahtjeva za povrat poreza na promet nekretnina u iznosu 527.500,00 kn, pri čemu je tuženik objasnio da je Danilu Kovačiću, kada je isti došao na ideju da bi izvršio povrat poreza, ukazano da je na nekretnini već uknjižen novi vlasnik i da se povrat poreza može tražiti do izvršenja uknjižbe, pri čemu je istome ukazao da se može pokušati s poništenjem ugovora jer da kod takvih ugovora je moguće da ugovor nema učinka, s time što je isto poništenje iskonstruirano. Tuženik je također u istom dopisu pojasnio da je Danilu Kovačiću ukazano da se radi o pokušaju povrata s neizvjesnim ishodom, s time da je veća vjerojatnost da se porez neće vratiti. Iz istog dopisa utvrđeno je da je tuženik naveo da se povrat poreza traži od nadležne porezne uprave, a da je po negativnom rješenju pokrenut postupak pred Trgovačkim sudom u Dubrovniku koji se u tom trenutku nalazio u žalbenoj fazi. Tuženik je konačno istaknuo i da se vodi postupak i pred Upravnim sudom u Rijeci te je punomoćniku tužitelja dostavio i žalbu iz parničnog postupka te tužbu iz upravnog postupka.

Nadalje, između stranaka nije sporno da je tuženik zastupao tužitelja (FLAMMA d.o.o.) u postupku podnošenja zahtjeva za mirno rješenje spora protiv Republike Hrvatske, a to također proizlazi iz istog zahtjeva (45 do 47) kojim je dostavljen nacrt tužbe, a iz same tužbe (48 do 50) od 11. lipnja 2010. proizlazi da je tuženik zastupao tužitelja (FLAMMA d.o.o.) pri pokretanju parničnog postupka pred Trgovačkim sudom u Dubrovniku protiv Republike Hrvatske radi isplate 527.500,00 kn odnosno radi povrata iznosa kojeg je tužitelj (FLAMMA d.o.o.) platio na ime poreza na promet nekretnina temeljem kupoprodajnog ugovora sklopljenog 28. prosinca 2007. s POTENTIA d.o.o. iz Savudrije. U istom parničnom postupku tuženica Republika Hrvatska dala je odgovor na tužbu (17, 18 i 77) kojim je osporila tužbeni zahtjev kao neosnovan jer da tužitelj (FLAMMA d.o.o.) nije podnio prijedlog za obnovu postupka prema čl.22. Zakona o porezu na promet nekretnina. Iz zapisnika Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku posl. br. 7.P.534/11 od 29. kolovoza 2012. (79) utvrđeno je da je na tom ročištu bio prisutan zastupnik po zakonu FLAMME d.o.o. Danilo Kovačić te da je na istom ročištu glavna rasprava zaključena, a objava odluke je određena za 12. rujna 2012. Presudom posl. br. 7.P.534/11 od 12. rujna 2012. (80-82) utvrđeno je da je tužbeni zahtjev tužitelja FLAMMA d.o.o. odbijen s obrazloženjem

u bitnome da je tužitelj (FLAMMA d.o.o.) platio tuženici porez na promet nekretnina temeljem pravomoćnog i ovršnog poreznog rješenja od 06. svibnja 2008. temeljem Kupoprodajnog ugovora od 28. prosinca 2007. koji je pravno valjan. Iz rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. 91.Pž-5893/13-3 od 11. svibnja 2016. (223-225) ovaj sud je utvrdio da je protiv presude Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku posl. br. 7.P.534/11 od 12. rujna 2012. tužitelj (FLAMMA d.o.o.) izjavio žalbu temeljem koje je navedenom odlukom Visoki trgovački sud RH ukinuo pobijanu presudu i odbacio tužbu uz dosudu tuženiku (RH) troškova parničnog postupka, a iz obrazloženja tog rješenja ovaj sud zaključuje da je Visoki trgovački sud zauzeo stav da zahtjev tuženika za vraćanje plaćenog iznosa za porez na promet nekretnina ne spada u sudsku nadležnost nego u nadležnost upravnog tijela.
Između stranaka je nesporno da je Ministarstvo financija, Područni ured Dubrovnik, Ispostava Dubrovnik donijelo porezno rješenje Klasa UP/I-410-20/2008-001/00411, Ur. broj 513007-19-01/2008-0002 od 06. svibnja 2008. (33) iz kojeg je sud utvrdio da je tužitelju (FLAMMA d.o.o.) utvrđen porez na promet u iznosu 137.477,06 kn temeljem ugovora kojeg je tužitelj (FLAMMA d.o.o.) sklopio 18. listopada 2007. s trgovačkim društvom Frendi d.o.o. iz Dubrovnika, Gruška obala bb u pogledu nekretnina upisanih u k.o. Gruž i to 234/1188 dijela prava vlasništva nekretnine k.č.br. zgr.79/1 k.o. Gruž, poslovni prostor broj 2 površine 233,90 m2, za ugovorenu cijenu 2.749,541,28 kn. U vezi s tim, sud nalazi da je tuženik kao odvjetnik zastupao tužitelja (FLAMMA d.o.o.) prilikom podnošenja zahtjeva za povrat uplaćenog poreza u iznosu 137.477,06 kn temeljem prethodno opisanog poreznog rješenja, a što proizlazi iz podneska tužitelja (FLAMMA d.o.o.) od 14. siječnja 2010. (12) upućenog Poreznoj upravi, Ispostavi Dubrovnik, pri čemu je tuženik sukladno tom poreznom rješenju naveo Klasu UP/I-410-20/2008-001/00411 koja se odnosi na porez odmjeren temeljem pravnog posla s trgovačkim društvom Frendi d.o.o., iako se u istom podnesku pozvao na činjenicu da je 26. siječnja 2009. sklopljen ugovor kojim je poništen ugovor od 28. prosinca 2007. sklopljen između trgovačkog društva POTENTA d.o.o. i trgovačkog društva FLAMMA d.o.o.

Uvidom u prikaz zk. uloška (57-67), zemljišnoknjižni izvadak (87-91) i izvadak iz zemljišne knjige (92-102) sud je utvrdio da između tužitelja (FLAMMA d.o.o.) i trgovačkog društva POTENTIA d.o.o. nije došlo do zemljišnoknjižnog prijenosa prava vlasništva temeljem Kupoprodajnog ugovora sklopljenog između njih 28. prosinca 2007. u pogledu posebnih dijelova nekretnine k.č.br. zgr.79/1 k.o. Gruž.
Sud je uvidom u prijavu poreza na promet nekretnina od 24. travnja 2009. (158-159), punomoć od 24. travnja 2009. (160), potvrdu o primitku pošiljke od 27. travnja 2009. (161) utvrdio da je tuženiku od strane trgovačkog društva POTENTIA d.o.o. dana 24. travnja 2009. izdana punomoć za prijavu i razrez poreza na promet nekretnina i da je tuženik u svojstvu punomoćnika tog trgovačkog društva sastavio tu prijavu u kojoj je navedeno da je otuđivatelj odnosno prodavatelj nekretnine k.č.br. zgr.79/1 k.o. Gruž u II. z.k.dijelu, z.k.ul. 2988, koje se sastoji od skladišta označenog kao poslovni prostor br.6. u prizemlju zgrade, poslovni prostor br.2., br.4. i br.5., ukupne površine 531,77 m2, trgovačko društvo FLAMMA d.o.o. navodeći u podacima za priznavanje porezne povlastice da je poništen raniji kupoprodajni ugovor od 28. prosinca 2007. te da se uspostavlja ranije zemljišnoknjižno stanje, te da kako se radi o ništetnom ugovoru ne postoji obveza na plaćanje poreza na promet nekretnina. Toj prijavi, kako se u istoj navodi, tuženik je priložio ugovor od 26. siječnja 2009. kojim se poništava kupoprodajni ugovor od 28. prosinca 2007, dok je iz potvrde Hrvatske pošte d.d. o primitku pošiljke razvidno da je Hrvatskoj pošti d.d. dana 27. travnja 2009. pošiljka koja se odnosi na POTENTIA d.o.o. upućena Poreznoj upravi u Dubrovniku. Nadalje, sud je uvidom u

prijedlog od 24. travnja 2009. (162-163) utvrdio da je tuženik zastupao trgovačko društvo POTENTIA d.o.o. u zemljišnoknjižnom postupku u kojem je protustranka bio tužitelj (FLAMMA d.o.o.) s prijedlogom da se temeljem ugovora kojim se poništava kupoprodajni ugovor od 28. prosinca 2007., od 26. siječnja 2009. na nekretnini k.č.br. zgr.79/1 u II. zk. djelu zk.ul.2988 k.o. Gruž, s kojim je povezano vlasništvo posebnog dijela te nekretnine na poslovnim prostorijama broj 6, broj 2, broj 4 i broj 5, ukupne površine 531,77 m2 briše uknjižba prava vlasništva tužitelja (FLAMMA d.o.o.) uz istovremenu uknjižbu prava vlasništva trgovačkog društva POTENTIA d.o.o. Iz računa broj 40/2009 od 24. travnja 2009. (165) proizlazi da je tuženik izdao račun trgovačkom društvu POTENTIA d.o.o. za sastav prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave protiv ovršenika Look&Buy d.o.o. posl.br. Ovr-206/09, za sastavljanje ugovora kojim se poništava kupoprodajni ugovor od 28. prosinca 2007., od 26. siječnja 2009., zatim sastav prijedloga za uknjižbu i sastav porezne prijave u sveukupnom iznosu 7.320,00 kn, dok iz izvoda o stanju i prometu po računu tuženika (166) proizlazi da je taj račun plaćen u iznosu 7.320,00 kn.

Tuženikov prigovor da je tužiteljevo pravo zahtijevati naknadu štete zastarjelo sud nalazi neosnovanim jer se za ocjenu tog prigovora ima primijeniti čl.230.st.3. ZOO-a koji određuje da tražbina naknade štete nastale povredom ugovorne obveze zastarijeva za vrijeme određeno za zastaru te obveze. Obzirom da za ugovornu obvezu pružanja pravne pomoći nije zakonom propisan neki drugi zastarni rok, primjenjuje se opći zastarni rok iz čl.225. ZOO-a od 5 godina koji izvjesno nije protekao jer je aktualna tužba podnesena 4. rujna 2013., a zastarni rok bi sukladno čl.230.st.1. ZOO počeo teći otkad je oštećenik odnosno tužitelj doznao za štetu i za osobu koja je štetu učinila, a taj trenutak bi koincidirao sa činjenicom kada je tuženik kao odvjetnik upoznao zastupnika po zakonu sada tužitelja o pravomoćnom okončanju upravnog postupka kojim mu je odbijen zahtjev za povrat poreza. Obzirom da je taj postupak pravomoćno okončan 23. srpnja 2015. donošenjem presude posl.br. 6 Us I-256/13-16 od strane Upravnog suda u Splitu, izvjesno je da je tužitelj tek nakon toga mogao biti upoznat s definitivnim nastankom štete, tako da zastarni rok sasvim izvjesno nije protekao jer je tužitelj prethodno pokrenuo ovaj spor.

U vrijeme sklapanja Ugovora s datumom 26. siječnja 2009. kojim se poništava Kupoprodajni ugovor od 28. prosinca 2007., a na kojem su stranke svoje potpise ovjerile 20. ožujka 2009. na snazi je bio Zakon o porezu na promet nekretnina ("Narodne novine" br. 69/1997, 26/2000, 127/2000 i 153/2002: ZPPN) koji je u vezi povrata poreza propisivao u čl.21.st.1. da osoba koja plati porez na promet nekretnina, kamate, troškove prisilne naplate ili novčanu kaznu koju nije bila obvezna platiti ima pravo na povrat plaćenih, odnosno više plaćenih iznosa. Nadalje je čl.22.st.1. ZPPN propisivao da raskid ugovora o prijenosu vlasništva na nekretnini voljom stranaka prije nego se obavi prijenos u zemljišnim knjigama na novog vlasnika te raskid ili poništenje ugovora odlukom suda razlozi su za obnovu postupka i poništenje rješenja o utvrđivanju poreza na promet nekretnina. U stavku 2. istog članka propisano je da se prijedlog za obnovu postupka zbog raskida ugovora voljom stranaka prije nego što se obavi prijenos u zemljišnim knjigama na novog vlasnika, može podnijeti u roku od jedne godine od dana konačnosti rješenja o utvrđivanju poreza.

Ovaj sud nalazi da citirani čl.21.st.1. ZPPN-a nije primjenjiv u konkretnom slučaju jer je tužitelj (FLAMMA d.o.o.) bio obvezan platiti porez na promet nekretnina temeljem Kupoprodajnog ugovora od 28. prosinca 2007. jer je on bio stjecatelj nekretnine koja je predmet tog pravnog posla, pa je sukladno čl.6. ZPPN-a bio obveznik platiti porez na promet nekretnina temeljem tržišne vrijednosti nekretnine u trenutku nastanka porezne obveze odnosno u trenutku sklapanja ugovora ili drugoga

pravnog posla kojim se stječe nekretnina, kako je to i propisano čl.14.st.1. ZPPN-a. Dakle, ne radi se o tome je osnova za povrat poreza činjenica da tužitelj (FLAMMA d.o.o.) nije bio dužan platiti porez na promet nekretnina. Sud nadalje nalazi da tužitelj nije raspolagao odlukom suda kojim se ugovor raskida ili poništava te da stoga s te osnove također nije mogao zahtijevati povrat poreza.

Prema citiranom čl.22.st.1. i 2. ZPPN-a, a imajući u vidu prethodno utvrđene činjenice, ovaj sud nalazi da bi tužitelj imao pravo na povrat poreza na promet nekretnina u slučaju da je voljom ugovornih strana došlo do raskida Kupoprodajnog ugovora od 28. prosinca 2007. jer temeljem istoga nije proveden prijenos prava vlasništva u zemljišnoj knjizi, te ukoliko bi prijedlog za obnovu upravnog postupka zbog raskida ugovora tužitelj podnio do 7. lipnja 2009. Naime, porezno rješenje Klasa: UP/I-410-20/2008-001/00060, Ur. broj: 513-007-19-01/2008-0003 od 06. svibnja 2008. kojim je utvrđen porez na promet nekretnina temeljem Kupoprodajnog ugovora od 28. prosinca 2007. u iznosu 527.500,00 kn postalo je konačno 7. lipnja 2008., kako proizlazi iz rješenja Ministarstvo financija, Područni ured Dubrovnik, Ispostava Dubrovnik od 06. srpnja 2010. Klasa UP/I-410-20/08-01/60, Ur. broj: 513-07-19-01/10-8, što znači da je rok za podnošenje prijedloga za obnovu postupka zbog raskida ugovora voljom ugovornih stranaka istekao 07. lipnja 2009.

5.Sam sadržaj naloga kojega je tužitelj dao tuženiku odnosno sadržaj njihovog ugovora o nalogu u usmenom obliku sud je utvrdio prvenstveno saslušanjem samih stranaka, a u pogledu okolnosti koje su pratile poslovni odnos stranaka sud je saslušao svjedoka Marijanu Paradinović, zaposlenicu tuženika i Nelidu Nemec, zastupnicu po zakonu trgovačkog društva Potentia d.o.o. s kojim je FLAMA d.o.o. sklopio Kupoprodajni ugovor od 28. prosinca 2007. Analizom svakog pojedinog iskaza te međusobnom usporedbom iskaza svjedoka i stranaka kao i sa ostalim provedenim materijalnim dokazima, sud prije svega zaključuje da su Danilo Kovačić te oba trgovačka društva FLAMA d.o.o. i Potentia d.o.o. s tuženikom kao odvjetnikom imali prijašnju suradnju onako kako je to podrobno opisao tuženik u svom iskazu navodeći koje je sve radnje poduzimao za Danila Kovačića i Potentia d.o.o., a takav iskaz je po ocjeni suda sukladan i računu koji je tuženik kao odvjetnik izdao trgovačkom društvu Potentia d.o.o. Iako je u svom iskazu prvotno negirao da je tuženika angažirao i zbog nekih drugih pravnih usluga pored povrata poreza, tužitelj Danilo Kovačić se naknadno na poseban upit tuženika prisjetio da ga je tuženik uspješno zastupao pri ostvarivanju povrata novca od hotela Sheraton, kao i da mu je nešto poznato da je tuženik zastupao Potentia d.o.o. u postupku ovrhe protiv trgovačkog društva Look&Buy d.o.o. Nadalje, sud je iz iskaza svjedokinje Nelide Nemec zaključio da je ista s Danilom Kovačićem (tužiteljem) bila povezana prvenstveno privatno odnosno emotivno, ali i poslovno te da je između njih postojao dogovor prema kojem se je tužitelj brinuo upravljanjem i financijskim poslovanjem trgovačkog društva Potentia d.o.o. Naime, ta svjedokinja se nije mogla prisjetiti sklapanja pravnih poslova koje je kao direktor trgovačkog društva Potentia d.o.o. sklopila s FLAMA d.o.o., kao ni punomoći koje je izdala tuženiku, pri čemu svoje potpise na istima nije osporila, a sve je objasnila postojanjem dogovora postignutog pri osnivanju trgovačkog društva Potentia d.o.o. prema kojem je Danilo Kovačić (tužitelj) brinuo za financije te za strategiju razvoja tog trgovačkog društva, odnosno da je on sve vodio, a da je ona pri tome imala veliko povjerenje u Danila Kovačića, kao i da su danas njihovi odnosi narušeni i da se između njih vodi više sudskih postupaka u Sloveniji. Iako svjedokinja nije znala opisati pravne poslove koje je kao direktor Potentia d.o.o. potpisivala, sud njezin iskaz u danim okolnostima drži životno prihvatljivim, dosljednim samom sebi i u skladu s materijalnim dokazima.

Naime, valja pri tome napomenuti da uska povezanost između trgovačkih društava – FLAMA d.o.o. i Potentia d.o.o. proizlazi iz okolnosti da je direktor FLAMA d.o.o. bio sin svjedokinje, Matjaž Nemec, kako to proizlazi iz povijesnog izvatka iz sudskog registra, ugovora o prokuri i Kupoprodajnog ugovora od 28. prosinca 2007., i to za vrijeme dok je temeljem izdane prokure Danilo Kovačić bio ovlašten obavljati vrlo širok raspon poslova, da bi 2010. kada su se prema iskazu svjedokinje Nemec ona i Danilo Kovačić rastali i privatno, upravo Danilo Kovačić postao direktorom FLAMA d.o.o. Osim toga, iz njenog iskaza, kojeg Danilo Kovačić u tom pogledu svojim iskazom nije osporio, proizlazi da je Danilo Kovačić bio suvlasnik i trgovačkog društva Potentia d.o.o., pa sve upućuje na okolnost da je Danilo Kovačić iz određenih razloga izbjegavao biti formalno-pravno direktorom FLAMA d.o.o. i Potentia d.o.o., a svjedokinja to objašnjava vođenjem kaznenih postupaka protiv Danila Kovačića kao i zbog činjenice da je 2005. bio u zatvoru. Iako sudu u tom pogledu nisu predočeni dokazi, sud nalazi cjelokupan iskaz svjedokinje vjerodostojnim, pri čemu sud nije našao okolnosti koje bi dovele u sumnju istinitost iskaza ovog svjedoka. Sud nadalje primjećuje da okolnost vođenja sudskih postupak u Sloveniji između nje i Danila Kovačića, nije po ocjeni suda utjecala na njen iskaz jer svjedokinja nije osporila da je potpisala sve predočene joj pravne poslove, opisujući pri tome puno povjerenje u Danila Kovačića kako s njene strane, tako i od njezina mlađeg sina koji da se nije miješao u poslovanje Potentia d.o.o.-a a vlasništvo nad Potentiom d.o.o. besplatno je prenio Danilu Kovačiću.

U odnosu na sadržaj naloga kojega je FLAMA d.o.o. dao tuženiku, sud nalazi da se Danilo Kovačić kao zastupnik po zakonu odnosno prokurist FLAMA d.o.o. obratio tuženiku u siječnju 2009. za pružanjem pravne usluge raskida Kupoprodajnog ugovora od 28. prosinca 2007. između Potentia d.o.o. i tužitelja i ostvarivanja povrata poreza na promet nekretnina plaćenog temeljem tog pravnog posla pri čemu Danilo Kovačić nije raspolagao s izvatkom iz zemljišne knjige odnosno druge isprave koja bi govorila o zemljišnoknjižnim stanju predmetnih nekretnina. Sud prihvaća iskaz tuženika o tome da je tadašnji prokurist FLAMA d.o.o., sada tužitelj Danilo Kovačić na upit tuženika istome saopćio da je Kupoprodajni ugovor od 28. prosinca 2007. proveden u zemljišnoj knjizi te da u to vrijeme stanje u zemljišnim knjigama na području Dubrovnika nije bilo moguće provjeriti putem Interneta kao i da je u takvim okolnostima Danilu Kovačiću odnosno tužitelju objasnio da raskidom ugovora kojeg mu je predao nije moguće ostvariti povrat poreza na promet nekretnina zbog provedbe ugovora u zemljišnoj knjizi te da je na zamolbu prokuriste tužitelja tuženik istome ukazao da je jedina mogućnost da se povrat poreza pokuša ostvariti kroz institut ništavosti ugovora, ali da mu ne može jamčiti da će se takav stav i prihvatiti, te da je upravo iz tog razloga napisao ugovor kojim se poništava Kupoprodajni ugovor od 28. prosinca 2007. kojega je odmah i predao Danilu Kovačiću. Ovakav iskaz tuženika u opisanim okolnostima sud cijeni kao logičan i uvjerljiv te u skladu s drugim materijalnim dokazima jer je po ocjeni suda u okolnostima kada odvjetniku pristupi stranka zahtijevajući ostvarivanje prava na povrat poreza na promet nekretnina koje se nalaze u Dubrovniku odnosno na drugom kraju zemlje, pri čemu posjeduje tek pravni posao temeljem kojeg je utvrđena porezna obveza, sasvim logično bilo takvoj stranci postaviti pitanje da li je taj ugovor proveden u zemljišnoj knjizi, a sud također prihvaća i da 2009. nije bilo moguće provjeriti zemljišnoknjižno stanje nekretnina u Dubrovniku putem Interneta, pa je u takvoj situaciji tuženik kao odvjetnik s opravdanjem postupio pouzdajući se u informacije o zemljišnoknjižnom stanju od same stranke odnosno prokuriste tužitelja koji je s obzirom na samu činjenicu svojstva prokuriste odnosno osobe koja se razumije u poslovanje pravne osobe, mogao znati da li je došlo do zemljišnoknjižnog prijenosa prava vlasništva temeljem Ugovora od 28. prosinca 2007. Osim toga, iskaz tuženika o

tome da je prihvatio takav navod prokuriste tužitelja o provedbi Ugovora u zemljišnoj knjizi jer da je bilo logično to zaključiti zbog toga što je od samog sastavljanja Ugovora od 28. prosinca 2007. (u kojem je i postojala tzv. *clausula intabulandi)* do obraćanja tužitelja tuženiku sa zahtjevom za raskid Ugovora i povrat poreza prošlo više od godinu dana, sud nalazi logičnim, pa po ocjeni suda tuženik kao odvjetnik postupajući s povećanom pažnjom dobrog stručnjaka nije u takvim okolnostima imao razloga sumnjati u informacije koje je dobio od tužitelja Danila Kovačića. Nadalje, sud kao logičnim drži iskaz tuženika o tome da, da mu je Danilo Kovačić kao osoba ovlaštena za zastupanje FLAMA d.o.o. doista saopćio da nije došlo do zemljišnoknjižnog prijenosa ili da je to pak utvrđeno provjerom putem Interneta u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Dubrovniku, zasigurno ne bi sastavljao Ugovor kojim se poništava Kupoprodajni ugovor od 28. prosinca 2007. s odredbom iz čl.3. kojom se uspostavlja prijašnje zemljišnoknjižno stanje odnosno kojim tužitelj dozvoljava uspostavu ranijeg zemljišnoknjižnog stanja, niti bi sastavljao ostale isprave u tom pogledu. Upravo iz tog razloga sud ne može prihvatiti iskaz tužitelja Danila Kovačića o tome da je tuženiku saopćio da do zemljišnoknjižnog prijenosa prava vlasništva nekretnina koje su predmet Kupoprodajnog ugovora od 28. prosinca 2007. nije došlo te da je zemljišnoknjižno stanje provjereno od strane samog tuženika odnosno njegovog djelatnika putem Interneta, jer u prilog tome ne govore materijalni dokazi u vidu isprava odnosno Ugovora o poništenju Kupoprodajnog ugovora od 28. prosinca 2007., a kojega su stranke odnosno sam Danilo Kovačić kao zastupnik FLAMA d.o.o. i Nelida Nemec kao zastupnik Potentia d.o.o. potpisali i ovjerili svoj potpis tek u ožujku 2009. odnosno otprilike dva mjeseca od dana kada je taj pravni posao sastavio tuženik. Osim te isprave, i druge isprave koje je kao dokaze sud izveo ukazuju na to da je tuženik sve poslove koje je obavljao za FLAMA d.o.o. odnosno za trgovačko društvo Potentia d.o.o. u vezi povrata poreza na promet nekretnina obavljao s uvjerenjem da je između FLAMA d.o.o. i Potentie d.o.o. došlo do zemljišnoknjižnog prijenosa prava vlasništva nekretnine temeljem Kupoprodajnog ugovora od 28. prosinca 2007. Naime, to sasvim jasno proizlazi i iz prijave poreza na promet nekretnina od 24. travnja 2009. za trgovačko društvo Potentia d.o.o. u kojoj je između ostalog tuženik kao zastupnik tog trgovačkog društva naveo da je poništen raniji Kupoprodajni ugovor od 28. prosinca 2007. te da se temeljem poništenja Kupoprodajnog ugovora od 28. prosinca 2007. uspostavlja ranije zemljišnoknjižno stanje, a nadalje i iz drugostupanjskog rješenja Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak Klasa UP/II-410-20/09-01/2989, Ur. broj: 513-04/12-2 od 29. svibnja 2012. proizlazi da je to tijelo odlučujući o žalbi FLAMA d.o.o. utvrdilo (iako pogrešno) da je došlo do zemljišnoknjižnog prijenosa prava vlasništva temeljem Kupoprodajnog ugovora od 28. prosinca 2007. Isto proizlazi i iz prijedloga od 24. travnja 2009. koji je za trgovačko društvo Potentia d.o.o. sastavio tuženik i u kojem je kao protustranka naveden FLAMA d.o.o., s prijedlogom da se temeljem ugovora kojim se poništava kupoprodajni ugovor od 28. prosinca 2007., od 26. siječnja 2009. na nekretnini k.č.br. zgr.79/1 u II. zk. djelu zk.ul.2988 k.o. Gruž, briše uknjižba prava vlasništva tužitelja uz istovremenu uknjižbu prava vlasništva trgovačkog društva Potentia d.o.o. I u tom pogledu je tuženik vjerodostojno iskazivao da je u travnju 2009. sastavio prijedlog za uknjižbu kako bi se nekretnine vratile u vlasništvo Potentia d.o.o. te da je taj prijedlog predao Danilu Kovačiću u trenutku kada se vratio s ovjerenim Ugovorom od 26. siječnja 2009., obzirom da je isti rekao da ide u Dubrovnik i da će taj prijedlog sam podnijeti nadležnom sudu u Dubrovniku. Sud s druge strane ne prihvaća iskaz tužitelja Danila Kovačića da je tuženiku rekao da nije bilo zemljišnoknjižnog prijenosa odnosno da je z.k. stanje provjereno putem Interneta jer je u samom Ugovoru od 26. siječnja 2009. kojim se

poništava Ugovor o kupoprodaji od 28. prosinca 2007., a kojega je isti potpisao i ovjerio 20. ožujka 2009., jer je po ocjeni suda Danilo Kovačić pročitao taj Ugovor te je sasvim izvjesno mogao zaključiti da je istim ugovorena uspostava prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja te je upravo iz tog razloga bilo potrebno javnobilježnički ovjeriti potpise na tom Ugovoru, a sud s tim u vezi prihvaća iskaz tuženika da je taj Ugovor pročitao Danilu Kovačiću, a naknadno mu je predao i prijedlog za uknjižbu kojom bi se vlasništvo spornih nekretnina vratilo trgovačkog društvu Potentia d.o.o. pa je evidentno da je Danilo Kovačić znao svrhu isprava koje je sastavio tuženik, te da je i tada mogao reagirati ukazujući tuženiku da nije došlo do zemljišnoknjižnog prijenosa, međutim to Danilo Kovačić izvjesno nije napravio. Pored toga, a imajući u vidu da je tuženik pravnik s dugogodišnjim iskustvom u sudstvu i odvjetništvu, a i sam Danilo Kovačić je iskazao da je do tuženika došao na preporuku računovođe koji mu je za tuženika rekao da je iskusan, poznat i ozbiljan odvjetnik koji je obnašao i dužnost predsjednika suda, ovaj sud smatra da je tuženik dobro poznavao zakonske uvjete iz čl.22.ZPPN pod kojima se može ostvariti pravo na povrat plaćenog poreza na promet nekretnina, te da stoga nije logično da bi tuženik sastavljao ugovor o poništenju (umjesto o raskidu) Kupoprodajnog ugovora od 28. prosinca 2007. te da bi pri zastupanju kako FLAMA d.o.o. tako i trgovačkog društva Potentia d.o.o. podnosio porezne prijave i prijedloge za uknjižbu s navodima o uspostavi prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja predmetnih nekretnina u korist trgovačkog društva Potentia d.o.o., a da je pri tome znao da nije došlo do zemljišnoknjižnog prijenosa prava vlasništva temeljem Ugovora od 28. prosinca 2007. Nadalje, sud također prihvaća iskaz tuženika o tome da je Danilo Kovačić naknadno (nakon travnja 2009.) donio pogrešno porezno rješenje koje se odnosilo na porez na promet nekretnina u iznosu 137.000,00 kn i na trgovačko društvo Frendy d.o.o., a da je tuženik unatoč tome zatražio i po tom rješenju povrat poreza na promet nekretnina smatrajući da se radi o grešci u samom poreznom rješenju zbog čega je tom zahtjevu priložio ugovor sklopljen između trgovačkih društava Potentia d.o.o. i Flamma d.o.o. Tuženik je objasnio također da mu je Danilo Kovačić tek kasnije donio "pravo" porezno rješenje. Okolnosti o kojima je iskazivao tuženik u pogledu dostavljanja mu poreznih rješenja od strane tužitelja sud nalazi sukladnima i iskazu samog Danila Kovačića koji je iskazivao da je tuženiku donio dva porezna rješenja, i to prvo pogrešno porezno rješenje, a nakon toga kada mu je na to ukazao odvjetnik da je otišao kod računovotkinje koja mu je dala ispravno porezno rješenje. Dovodeći iskaze tužitelja Danila Kovačića i samog tuženika u međusobnu vezu, kao i u vezu s zahtjevima za povrat poreza po oba porezna rješenja, dakle i po poreznom rješenju koje se odnosi na ugovor FLAMA d.o.o. s trgovačkim društvom Frendi d.o.o. i porez u iznosu 137.000,00 kn i po onom koje se odnosi na ugovor FLAMA d.o.o. s trgovačkim društvom Potentia d.o.o. i porez u iznosu 527.500,00 kn, sud nalazi da je tuženikov iskaz pravilan kada govori o tome da je podnio zahtjev za povrat poreza i po jednom i po drugom poreznom rješenju jer to proizlazi iz zahtjeva odnosno podneska FLAMA d.o.o. od 14. siječnja 2010. upućenog Poreznoj upravi, Ispostavi Dubrovnik kojim je zahtijevan povrat poreza u iznosu 137.477,06 kn, te kao i iz podneska-zahtjeva od 30. travnja 2010. kojim je FLAMA d.o.o. zahtijevao povrat uplaćenog poreza na promet nekretnina u iznosu 527.500,00 kn. Ocjena je suda da je iskaz tužitelja Danila Kovačića o tome da je istoga dana kada je tuženiku donio prvo odnosno pogrešno porezno rješenje (koje se odnosi na Frendi d.o.o. i iznos poreza 137.477,06 kn) , donio tuženiku i pravilno porezno rješenje (ono koje se odnosi na trgovačko društvo FLAMA d.o.o. i porez u iznosu 527.500,00 kn) proturječan pisanim zahtjevima koje je temeljem tih rješenja sastavio tuženik i podnio nadležnoj poreznoj upravi u ime FLAMA d.o.o. jer iz tih zahtjeva proizlazi da je prvom zahtjevu od 14. siječnja 2010. tuženik priložio

pogrešno porezno rješenje odnosno ono kojim je očito tada jedino raspolagao, a tek kasnije 30. travnja 2010. podnio je zahtjev s priloženom punomoći FLAMA d.o.o. od istog dana za povrat poreza prema pravilnom rješenju. Zbog toga, ovaj sud smatra pravilnim iskaz tuženika da mu je Danilo Kovačić tek kasnije (odnosno 30. travnja 2010.) donio pravilno porezno rješenje, a to nedvojbeno proizlazi i iz punomoći od 30. travnja 2010. kojom je FLAMA d.o.o. ovlastio tuženika za povrat poreza upravo po poreznom rješenju koje se odnosi na ugovor sa trgovačkim društvom Flamma d.o.o. Konačno, sud prihvaća iskaz tuženika kojim je objasnio svoje navode iz svog dopisa tužitelju od 25. rujna 2013. kao i iz odgovora na tužbu u pogledu da je tužitelju odnosno Danilu Kovačiću ukazano da je na nekretninama uknjižen novi vlasnik te da se povrat poreza može tražiti samo do izvršene uknjižbe, kao navode koji su utemeljeni upravo na saopćenjima tužitelja da je došlo do zemljišnoknjižnog prijenosa prava vlasništva jer je takav iskaz tuženika u skladu sa svim prethodno opisanim ispravama koje je prethodno sastavio za FLAMA d.o.o. i trgovačko društvo Potentia d.o.o., a iz nijednog dokaza ne proizlazi da bi tuženik osim uputa danih mu od tužitelja imao neka druga saznanja o zemljišnoknjižnom stanju prodanih nekretnina u trenutku kada mu se tužitelj obratio za pravnu pomoć.

Ovdje valja spomenuti da su parnične stranke ponovno saslušavane, te je tužitelj sada izjavio (563-564) da je firmu Potentia zastupala Nelida Nemec, a firmu Flama on, te su njih dvoje negdje krajem 2007. ili početkom 2008. došli kod odvjetnika Milanovića i zamolili ga da im pripremi kupoprodajni ugovor. Osim toga da su dogovorili da on (tuženik) taj kupoprodajni ugovor dostavi Zemljišnoknjižnom odjelu u Dubrovniku na provedbu. Nakon toga da je tuženik pripremio kupoprodajni ugovor kojeg su potpisali i prijavu za porez na promet nekretnina. Nakon od prilike godinu dana tuženik ga je nazvao te ga obavijestio da se nekretnina ne može prenijeti na kupca firmu Flama d.o.o. jer da ima blokada, te je predložio da mu da punomoć kako bi on zatražio povrat plaćenog poreza na promet nekretnina. Došao je kod tuženika u njegov ured gdje da je potpisao punomoć kojom sam ga ovlastio da sredi vraćanje toga poreza. Nakon toga jedno vrijeme je čekao nakon čega ga je nazvao tuženik te mu rekao da se nešto zakompliciralo i da mu treba dati punomoć, za što točno ne sjeća se, za neku tužbu protiv porezne uprave radi vraćanja poreza. Došao je ponovno u njegov ured gdje je potpisao punomoć. Tuženik je podnio tužbu, ali izgubio je sve postupke do kraja. Nakon toga on (tužitelj) sada tražim od njega da mu isplati iznos koji je firma Flama platila na ima poreza.

Ovakav iskaz tužitelja suprotan je njegovom ranijem iskazu kao i njegovim navodima, što njegov iskaz čini neuvjerljivim i kontradiktornim.

Za razliku od njega tuženik je u svom ponovljenom iskazu (564-566) ostao dosljedan, nije odstupio, iskazivao je istovjetno što za razliku od tužitelja njegov iskaz čini vjerodostojnim.

Iako iskaz svjedokinje Marijane Paradinović, inače djelatnice zaposlene kod tuženika od 01. ožujka 2010. sud ne nalazi presudnim, sud je iz njenog iskaza, a kojeg sud drži utemeljenim na vlastitim saznanjima, logičnim i dosljednim, utvrdio da joj je Danilo Kovačić poznat jer je dolazi o u odvjetnički ured tuženika u više navrata te se prisjetila da je sa tuženikom razgovarao o povratu poreza, pri čemu je iskazala da je po tom pitanju nešto rađeno i prije nego je ona došla raditi kod tuženika. Sud nalazi također da je ona okolnosno iskazivala i o drugim poslovima koje je tuženik obavljao za FLAMA d.o.o., odnosno da je rađena neka ovrha, iako se ispravno radi o ovrsi za trgovačko društvo Potentia d.o.o. što je kasnije ispravila u svojem iskazu, dok joj Nelida Nemec nije poznata, te da je Danilo Kovačić donosio isprave i za trgovačko društvo Potentia d.o.o., a što govori u prilog ranijem zaključku suda da je Danilo Kovačić zapravo

upravljao i tim trgovačkim društvom. Ta svjedokinja se prisjetila i postupka protiv Republike Hrvatske pred Trgovačkim sudom u Dubrovniku, te se prisjetila određenih detalja u pogledu ispravka punomoći, ovlaštenja Danila Kovačića za zastupanje FLAMA d.o.o., a koliko se sjeća smatra da tuženik i Danilo Kovačić nisu govorili o zemljišnoknjižnom stanju nekretnine nego samo o povratu poreza, dok je iskazala također da u odvjetničkom spisu koji se odnosi na FLAMA d.o.o. nije postojao izvadak iz zemljišne knjige nego ugovor sklopljen između FLAMA d.o.o. i Potentia d.o.o. kojim se nekretnina vraća prodavatelju, a koji se odnosi na jedan raniji ugovor zaključen između stranaka. Utvrđeno je da se razgovor između tuženika i tužitelja u vezi povrata poreza svodio na pokušaj povrata poreza s polovičnim prosjekom uspjeha ("ako prođe prođe"). Iskaz svjedokinje Paradinović po ocjeni ovog suda prije svega govori o tome da je Danilo Kovačić, upravo onako kako je iskazivala Nelida Nemec, u stvarnosti vodio trgovačko društvo FALMA d.o.o. i Potentia d.o.o., te je u vezi toga dogovarao s tuženikom zastupanje oba trgovačka društva, dok sud nalazi da svjedokinja Paradinović nema neposrednih saznanja o odnosima i dogovorima tužitelja odnosno Danila Kovačića i tuženika iz siječnja 2009. odnosno sve do ožujka 2010. kada je počela raditi kod tuženika.

6.Temeljem prethodno opisanih nespornih i dokazima utvrđenih pravno odlučnih činjenica sud zaključuje da je tužitelj dao nalog tuženiku da mu pruži pravnu pomoć u ostvarivanju prava na povrat poreza plaćenog prema Kupoprodajnom ugovoru od 28. prosinca 2007., kao i da je tužitelj u pogledu toga dao tuženiku odgovarajuće punomoći koje je valjalo priložiti u upravnim postupcima koje je tuženik potom i pokrenuo. Međutim, sud istovremeno nalazi da je tužitelj pri davanju naloga tuženiku istome dao pogrešnu obavijest o postojanju zakonskih uvjeta koji su bili temelj za ostvarivanje prava na povrat plaćenog poreza na promet nekretnina, odnosno da je temeljem Kupoprodajnog ugovora od 28. prosinca 2007. u zemljišnoj knjizi nadležnog suda u Dubrovniku izvršen zemljišnoknjižni prijenos prava vlasništva prodanih nekretnina. Dodatno tome, tužitelj je tuženiku relevantna i nužno potrebna porezna rješenja, a sasvim izvjesno ono pravilno, dostavio znatno nakon proteka zakonskog roka za podnošenje prijedloga za obnovu upravnog postupka radi ostvarivanja prava na povrat plaćenog poreza na promet nekretnina. Sud je također uvjerenja da tuženik kao odvjetnik iz Umaga u danim okolnostima doista nije imao razloga sumnjati niti dodatno provjeravati navode tužitelja u pogledu zemljišnoknjižnog stanja nekretnine u Dubrovniku, te da se stoga opravdano pouzdao u obavijesti koje mu je dao tadašnji prokurist odnosno sadašnji zastupnik po zakonu tužitelja Danilo Kovačić. Sud stoga utvrđuje da tuženik nije odgovoran za štetu koja je nastala tužitelju u vidu neostvarivanja prava na povrat plaćenog poreza na promet nekretnina jer je tuženik u cijelosti ispunio svoju obvezu kao nalogoprimac podnošenjem zahtjeva za povrat poreza prometa na porez nekretnina čim je to bilo moguće odnosno odmah nakon što mu je tužitelj za to dao odgovarajuće porezno rješenje i punomoć, pri čemu je, pod utvrđenim okolnostima, postupao s pažnjom dobrog stručnjaka. Ovdje valja spomenuti da je sud od nadležne porezne uprave, ispostave Dubrovnik zatražio pribavu njihovog spisa formiranog u vezi zahtjeva za povratom poreza trgovačkom društvu FLAMA d.o.o. kako bi provjerio da li se u njemu nalazi pisana punomoć – nalog FLAMA d.o.o. tuženiku, međutim svojim dopisom od 14. studenog 2025. (519) obavijestili su sud da su traženi spis izlučili i uništili. U pribavljenom spisu Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovnog broja P-534/2011postoji samo punomoć koju je trgovačko društvo FLAMA d.o.o. 29. listopada 2010. izdalo tuženiku za zastupanje u tom postupku.

7.Radi svega navedenog valjalo je odlučiti kao u točki I. izreke.

8.Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Službeni list SFRJ 4/77, 36/77, 36/80, 6/80, 69/82, 43/82, 58/84, 74/87, 57/89, 20/90, 27/90, 35/91, "Narodne novine" 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19,80/22, 114/22, 155/23 – u nastavku ZPP) s obzirom na vrijednost predmeta spora od 70.011,28 eura, te s obzirom da tuženika zastupa punomoćnik koji je odvjetnik, sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

Sud je tuženiku priznao trošak koji se odnosi na trošak zastupanja na ročištima 15. srpnja 2014., 24. veljače 2015., 14. siječnja 2016., 19. listopada 2016., 10. ožujka 2017., 09. svibnja 2017. od po 700,78 eura, trošak PDV-a od po 25% na te iznose tj. od po 175,20 eura, trošak zastupanja na ročištu za objavu presude 21. lipnja 2017. u iznosu od 66,36 eura, trošak PDV-a od 25% na taj iznos tj. 16,59 eura, trošak sastava odgovora na žalbu u iznosu od 700,78 eura, trošak PDV-a od 25% na taj iznos tj. 175,20 eura, trošak sastava revizije 1.049,84 eura, trošak PDV-a od 25% na taj iznos tj. 262,46 eura, trošak zastupanja na ročištima 02. listopada 2025., 04. prosinca 2025., 23. lipnja 2026. i 14. listopada 2026. u iznosima od po 1.056,00 eura, trošak PDV-a od po 25% na te iznose tj. od po 264,00 eura, ukupno 12.807,11 eura.

Sud tuženiku nije priznao trošak sastava odgovora na tužbu jer ga je podnio sam, a ne po svom punomoćniku. Nadalje nisu mu priznati troškovi sastava podnesaka od 06. listopada 2014., 13. ožujka 2017. i 03. srpnja 2026. s obzirom da je njihove navode mogao usmeno iznijeti na ročištima koja su mu priznata u trošak. Nisu mu priznati ni troškovi izbivanja iz pisarnice njegovog punomoćnika za svako ročište kao ni materijalni trošak puta na ta ročišta s obzirom da je tuženik mogao angažirati odvjetnika s područja suda pred kojim se je vodio i vodi postupak.

9.Radi svega navedenog sud je presudio kao u izreci.

U Poreču-Parenzo 27. studenog 2026.

S u d a c :
Vlatka Markuš

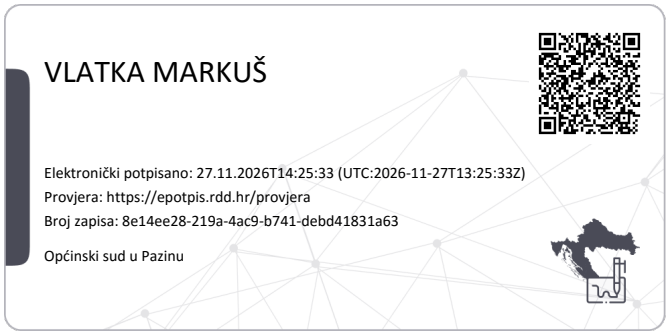

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri primjerka, a rok za žalbu je 15 dana i počinje teći danom dostave presude. Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, kao i stranci koja nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a bila je uredno pozvana, smatrat će se da je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, rok za žalbu teče od dana dostave prema odredbama Zakona o dostavi pismena.

Dna:
- pisani otpravak presude uručen punomoćniku tuženika na ročištu za objavu,
- presuda za tužitelja p.p. istaknuta na internetskoj stranici e-oglasne ploče sudova dana 27. studenog 2026.

Broj zapisa: **9-30890-f15e3**

Kontrolni broj: **0b6e8-96a06-3e0b4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.